

ת"פ 55016/10 - מדינת ישראל נגד محمد עיאד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23-10-55016 מדינת ישראל נ' עיאד(עוצר)
תיק חיזוני: 473683/2023

לפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דרור אבטל תביעות ירושלים
נגד	
הנאשם	محمد עיאד ע"י ב"כ עו"ד פראס דראושה מטעם הסניגוריה הציבורית שם צד י' ללא שם של חסוי

ההחלטה

1. היום גזרתי את דיןו של הנאשם, בין היתר לעונש של מאסר בן חודש ויום, וכן הטלת רכבי ענישה נוספים. מדובר בנאשם שלא עבר פלילי שהורשע בכניסה לישראל לאחר דין בסוף חודש אוקטובר 2023 לאחר תחילת המלחמה.

לאחר סיום הדיון בשעה 12:33, בשעה 15:50, הגישה המאשימה "בקשה בהולה למתן עיקוב ביצוע לצורך שיקילת הגשת ערעור". בבקשתה נטען, כי לאחר הדיון, בירר ב"כ המאשימה עם שב"ס, והתברר כי נוכח ימי מעצרו של הנאשם, מועד שחררו של הנאשם הוא היום. לדבריו, הדבר פוגם ביכולתה של המאשימה להגיש ערעור על קולת גזר הדין. הופניתו לסעיף 63 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרם), התשנ"א-1996 (**חוק המעצרם**). הסניגור התנגד לבקשתה.

דין והכרעה

3. לאחר שיקילת הבקשה והדין הנג דין הבקשה להידוחות.

ראשית, הסעיף הנכון מוסמך בית המשפט לעכב ביצוע שחררו של אדם או להורות על "מעצר גישור" למשך 72 שעות לכל היותר, הוא סעיף 22 לחוק המעצרם (ולא סעיף 63), שעניינו סמכות מעצר עד לערעור הקובלע כך:

(א) ניתן פסק דין מרשיין נגד הנאשם שהוא חזק במעצר עד תום ההליכים ולא הוטל עליו עונש מאסר בפועל, והתווער הודיע כי בכונתו **לערער על קולת העונש ולבקש מאסר בפועל**, רשיין בית המשפט שהרשיע את הנאשם לשחררו בערובה או, אם שוכנע שיש חשש שיימלט, למצוות על מעצרו

لتוקופה שלא תעלה על 72 שעות לצורך הגשת הودעת ערעור.

- (ב) הוגשה הודעת ערעור על פסק דין על ידי טובע, רשיי בית המשפט של ערעור לצוות על מעצרו של הנאשם בהתאם להוראות סעיף 21. (ההדגשה נוספת)

שנית, בהודעתו, התובע לא "הודיע כי בכוונתו לערער על קולת העונש", אלא הבקשה מוגשת "במסגרת בוחינת האפשרות להגשת ערעור" (סעיף 2 לבקשת).

שלישית, בבש"פ 10/7717 **חבר נ' מ"** (מיום 1.11.2010) נדונו סעיפים 22 ו-63 לחוק המעצרים. נקבע שם, כי השימוש במסמכות המעצר של אסיר שريיצה את מסרו והערעור בעניינו טרם הוכרע תישמר רק למוצבים מיוחדים, כאשר החשש להימלטות כה מובהק או שהמסוכנות ממנו כה גבוהה כי אז אלו יגבורו על זכותו לחריות (שם, פסקה 12). בענייננו, אין מדובר באדם שמסוכנותו היא כה קיצונית, שכן מדובר במקרה שלא כל עבר פלילי שזהו מסרו הראשון והרשעתו הראשונה. עצם היותו תושב הארץ אינה מחייבת חשש הימלטות, ובוודאי שנוכח ההחלטה הנוגנת הקובעת תנאי שחרור בדמות ערבויות גבוהות לנאים תושבי הארץ בעלי עבר פלילי המואשמים אף בביצוע עבירות רכוש חמורות, והפרקטייה לפיה אלו נהגים להתייצב למשפטם, יש לגזר לקולא בעניינו של הנאשם ואין להגביל את חירותו, שכן החשש ההימלטות בעניינו אינו גבוה.

רביעית, הבקשה לא הועלתה על-אתר בסיום הדיון, ובהתאם להוראות סעיף 16(2) לחוק המעצרים, דין הנוגע למעצרו של חסוד או נאשם יתקיים **בנוכחות**. היעתרות לבקשת לקביעת "מעצר גישור" לצורך הגשת ערעור, המבוססת על הכתובים אינה יכולה להתקיין, שכן אם אייתר לה, אקפקד את זכותו של הנאשם לחריות מבלתי שהתקיים דין בעניינו-CNDRSH, אף לא בויעוד חזותי. בהתחשב בשעת הגשת הבקשה ובעובדה שיום העבודה הסטיים, קיום הדיון היום אינם מעשי.

4. לפיכך, הבקשה נדחתת. ככל שהנאשם סימן לרצות את מסרו לפי חישוב שב"ס יש לשחררו לאלטר.

יש לשלווח לצדדים בבהילות.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ד, 12 נובמבר 2023, בהעדר
הצדדים.